

— lovet været min Mistænksomhed. Hvad de foreliggende Forslag angaaer, skal jeg erklære, at jeg stemmer mod ethvert Forslag, der nævner Ordet Silkeborg, for at vise, at jeg under Gudenaabalen og Ny Mølle har forstaaet noget ganske Andet end Silkeborg, og fordi det er min Overbeviisning — og dertil leder min Mistænksomhed mig — at Silkeborg er kommet ind i Loven for at røre op i det hele Lovvæsen, hvortil vi engang ere komne. Saaledes staaer det for mig, og derfor skal jeg ikke give noget saadant Lovforslag min Stemme. Jeg ønsker desuden, at vi i disse Jernbanesager komme i Vari med at stemme mod Alt, hvad der fremkommer, og beholde Loven, som den engang er vedtagen. Komme vi først til at forandre nogle af Bestemmelserne i den Lov, som her tilsigtes forandret, risikere vi, at vi heller ikke have den nødvendige Sammenlutning mod det næste Lovforslag af lignende Art.

Formanden: Naar den ærede sidste Tale sagde, at han ikke var bleven saameget „narret“, skal jeg bemærke, at det er et Udtryk, som jeg ønskede ikke var blevet brugt.

Ischering: Jeg skal indrømme, at jeg gjerne vilde søge et andet Udtryk for den samme Mening, naar det berøede paa mig.

Indenrigsministeren: Jeg finder det naturligt, at de ærede Medlemmer af Thinget, som have grebet til det ekstraordinære Middel at sætte alle Seil til for at faae denne Sags Overgang til 2den Behandling nægtet, nægtet det ikke blot var et Regjeringsforslag, der ikke fremtraadte som et løst Udkast, men var ledsaget af nøiagtige Undersøgelser, hvoraf der ikke var Spor tilstede dengang, man i sin Tid vedtog den foreløbige Bestemmelse, og som havde det Maal at gennemføre den i den foreløbige Bestemmelse udtrykte Tanke — jeg siger, at jeg kan finde det naturligt, at disse ærede Medlemmer ikke ville lade Sagen komme til Ende ved 3die Behandling, uden at udstøbe et lille Hjertesuk. Men ogsaa ved denne Leilighed har det viist sig, at det store Fleertal af det høie Thing, naar det gjælder om alvorlige Interesser, ikke lader sig forlede til at

bringe taktiske Hensyn ind i Afgjørelsen, men kun seer paa Realiteten, som er tilstede, og søger at bringe det ud, som efter rolig Overveielse maa antages bedst at ramme Landets Tarv. Det er en Overbeviisning, som jeg har havt, inden Rigsdagen blev til, at der vel vilde vise sig alle slags Partimansvæver og Partirivninger, men at, saasnart alvorlige Ting stode paa Spil, og saasnart det dreiede sig om bestemte og paavislige Interesser med Hensyn til Landets Vel, saa vilde alle Partihensyn vise sig magtesløse. Rigsdagens Historie viser os, at det har været saa i hver Session, og det har ogsaa viist sig ved denne Sag, idet det kun har været et ringe Antal, som, for at kvæle Sagen paa dens første Trin, har villet gribe til det ekstraordinære Middel at nægte dens Overgang til 2den Behandling. Selve Sagen har i dens Realitet været Gjenstand for en grundig og udtømmende Diskussion, og et meget stort Fleertal har samlet sig om en Beslutning og samlet sig om at lade den gaae til 3die Behandling. Jeg skulde have ladet det berøe derved og villig høre mig for det høie Things Villie og bringe den til Udførelse, men det vil erindres, at det store Fleertal, som var enigt i, at denne Sig Sag til Ny Mølle var en Uforstandighed, langt borte fra den hele egentlige Strøm af Personer og Gods, for hvis Skyld Jernbanen stables og af hvilken den skal leve, ikke fik Leilighed til at indtale sig om det Spørgsmaal, som nu vender tilbage: Hvilket af de tvende Forslag, Regjeringens eller det ved anden Behandling vedtagne, fortjener at foretrækkes. Dersom Regjeringsforslaget var kommet til Afgjørelse ved anden Behandling, saa skulde jeg ikke nu have gjort det mindste Forsøg paa at rolle ved det Resultat, hvortil man dengang var kommen, og var det høie Thing dog kommet til det Resultat, hvortil det kom, ja, saa havde vi efter min Mening faaet det Næstbedste istedetfor det Bedste, og jeg skulde da rolig finde mig deri. Men ligesaa naturligt, som det er, at denne Lov kom til Thinget med de Oplysninger, som ikke forelaa dengang, den nu bestaaende Lov blev vedtagen, og som gjøre det muligt nu at dømme, ikke i Blinde eller efter Indskydelser, men med fuldt Overblik over de Udgifter, som Anlæg, Drift m. v.